

Australian Shepherd Health & Genetics Institute, Inc

1338 Trouville Ave,
Grover Beach,
CA 93433

Tel: 805-473-0093
www.ashgi.org

Hemangiosarkooma ja Lymfooma

Hemangiosarkooma (HSA) on toinen australianpaimenkoiralla esiintyvistä perinnöllisistä syöpäsairauksista (toinen on lymfooma). HSA on aggressiivinen verisuonten kasvain ja hyvin yleinen rodussa. Kasvain voi muodostua mihin tahansa, mutta yleisemmin se saa alkunsa pernassa, sydämässä ja satunnaisesti iholla. Koska se muodostuu verisuoniin, se leviää helposti, usein keuhkoihin tai maksaan.

HSA:ta sairastavien koirien ennuste on erittäin huono ja suurin osa niistä elää vain muutaman viikon tai kuukauden diagnoosin varmistumisen jälkeen. Toisinaan sairauden ensimmäinen merkki on äkillinen romahdus. Jos yli nelivuotias australianpaimenkoira kuolee yllättäen ilman selkeää syytä, taustalla voi olla HSA; mikäli mahdollista, koira tulisi avata ja tutkia tämän varalta. Ihoon syntyvä kasvain, mikäli se havaitaan varhaisessa vaiheessa, voidaan hoitaa poistamalla kasvain. Se on sairauden tyypeistä helpoin hoitaa ja sitä sairastavilla koirilla on pisin eloonjäämisaika. Sairaiden koirien ensimmäisen polven sukulaisia (vanhemmat, täys- ja puolisisarukset ja jälkeläiset) tulisi jalostuksessa yhdistää vain sellaisiin koiriin, joiden sukupuussa HSA on mahdollisimman harvinainen ja joilla ei ole sairaita lähisukulaisia. Jos uroskoirasta on otettu siementä talteen ja se on sittemmin sairastunut HSA:han, siementä ei tulisi käyttää.

Lymfooma, josta toisinaan käytetään myös nimeä lymfosarkooma, on toinen australianpaimenkoirien perinnöllisistä syöpämuodoista (toinen on hemangiosarkooma). Lymfooma on valkosolujen syöpä. Yleisimmin se muodostuu imusolmukkeisiin, maksaan tai luuytimeen. Se voi myös puhjeta ruoansulatusjärjestelmässä, iholla tai kateenkorvassa. Yleisin tunnusmerkki on laajentunut imusolmuke leuan alla tai polven takana. Sairastuneet koirat ovat usein elämänhaluttomia tai anorektisiä, laihtuvat tai kärsivät jalkojen tai kasvojen turvotuksesta. Satunnaisesti ne voivat juoda ja virtsata tiheästi tai niillä voi esiintyä hengitysvaikeuksia, ärsyyntyneitä laikkuja ihossa tai suussa, oksentelua tai tummaa, pahanhajuista ripulia.

Ennusteet ovat vaihtelevia ja riippuvat joissain määrin koiran sairastaman lymfooman muodosta. Tietyt muodot vastaavat paremmin kemoterapiaan, joskin suurin osa koirista kokee remission jälkeen taudin uusiutumisen. Lisäämällä kemoterapiaa on yleensä mahdollista saada toinen remissiovaihe, joskin se on lyhyempi kuin ensimmäinen. Suurin osa koirista kuolee sairauteen jossain vaiheessa. Sairaiden koirien ensimmäisen polven sukulaisia (vanhemmat, täys- ja puolisisarukset sekä jälkeläiset) tulisi jalostuksessa yhdistää vain sellaisiin koiriin, joiden sukupuuo on mahdollisimman puhdas lymfoomasta ja joilla ei ole sairaita lähisukulaisia. Koira, jolla itsellään on lymfooma, vaikka se olisikin remissiassa, ei tulisi käyttää jalostukseen. Jos sairaasta uroksesta on tallennettu spermaa, se tulisi hävittää.